

శ్రీ గిరి మల్లికార్జున శతకము

కృతికర్త :

విద్వాన్ పింజల సోమశేఖరరావు,

రిటైర్డ్ తెలుగు పండితుడు

బి. బి. హెచ్. జూనియర్ కాలేజి, వేటపాలెము.

ముద్రణ :

లిబర్టీ ప్రింటర్స్ - చీరాల.

1985

మూల్యము రు. 2-00

:- సంస్కృతి :-

స్వస్తి శ్రీ చాంద్రమాన తారణామ సం॥ ఫాల్గుణ బ॥ ౩ లు

శుక్రవారము ది 2-3-1945 న

గుత్తి సుబ్బనాగయ్యగారు

(శీ॥ శే॥ కోటినాగయ్యగారి ధర్మపత్ని)

మహాశివరాత్రి పర్వదినమున శ్రీ శైలము పోయి
శ్రీ భ్రమరాంబికా మల్లికార్జునస్వామి సందర్శనం చేసుకొనికి
మహానంది మున్నగు పుణ్యస్థలములను సేవించుకొని తిరిగి
వచ్చుచు మార్గమధ్యమున అన్వస్థతకు లోనై పరమపదించినారు
ఆ దివ్యస్మృతిని పురస్కరించుకొని ఆమె పాత్రులు, చిరంజీవులు

శ్రీ నాగేశ్వరరావు, ధనరాజురావులు

(శీ॥ శే॥ వేంకటేశ్వరరావుగారి కుమారులు)

తమ నాయనమ్మ స్మృత్యంకముగా ఈ మల్లికార్జున శతక
ప్రచురణకు ధనసహాయ మొనర్చిరి. వారి ఆస్తికృతా నిర్వ
హణకు సంతసించి ఆయురారోగ్యైశ్వర్యములతో బాటు వారి,
వంశాభివృద్ధి ననుగ్రహింప వలయునని కొండ మల్లన్నకు
నా విన్నపములు -

ఇట్లు,

కృతికర్త

శ్రీగిరి మల్లికార్జున శతకము

శ్రీ భగవదాంబికా హృదయ చిత్రిత మోహన పుం స్వరూప ! లీ
లా భుక్తురీ నియోగిత పురందర ముఖ్య సమస్త లోక పా !
అభ్రాంతావతంసిత హిమాంశు కళాకలితోత్తమాంగ ! పా
పాభగమహాప్రభంజన ! నిరంజన ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

జయ జయ శ్రీమదాంధ్ర సువిశాల జగజ్జనతా సమావృతా !
జయ జయ శాత కుంభ కలశ ప్రతిభాసిత గోపురోన్నతా !
జయ జయ దీర్ఘకుడ్య పరిసర్పిత సుందర మందిరాన్వితా !
జయ జయ వ్యోమచుంభిత వృషధ్వజ ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఘోరజ్వర ! ద్యోధుని మణిత ధూమ్ర జటాస్ఫుట మాశిభాగ ! వి
స్ఫూర్జిత ఫాలభాగ పరిశోభిత దివ్య చిదగ్నికుండికా !
నిర్జరకోటి మస్తక మణిమకుటాంబిత పాదపీఠికా !
దుర్జన దూర ! భక్త పరితోషక ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

శరణు మహేశ్వరా ! శరణు సర్వ జగత్పరిపాలనాధురం
ధర ! శతీకంధరా ! శరణు త్వచ్చరచైక సమాశ్రయిండ్ల
శరణముగోరినాడ భవసాగర సంతరణంబుచూపవే
అరమరసేయఁబోక, శరణార్థిని శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

స్వామి : పరాకు దేవముని సన్నుతనామ ! పరాకు శేముషీ
ధామ ! పరాకు సద్గుణ నిధాన ! పరాకు మదియ సాహితీ
శ్రీ మహిమానుభూతి సుపేశముతో శతకంబు నీకిడన్
నేమది నూలుకొటి కరుణింపవె ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

శతకము లాంధ్రసాహితీని చక్కనిప్రక్రియలౌచు నిష్టదై
వతము గుణించి తాఁగ విప్రసన్నమతిం దన యాత్మపేదనా
శతకముల నిన్నివేదనము సల్పికొనందగియుండె నీకిదే
శతకము చిన్నపంబుగను సల్పెద శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఈ శతకంబులెన్నో రచించితి మున్ను పురీశుడైన వి
శ్వేశునిపైన శ్రీ తిరుపతికునిపైన గజేశుపైన న
రేవునిపైన దేవలమునీకునిపైన రమేశుపైన మ
ల్లేశ ! రచింతు నీపయిన నిప్పుడు శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ప్రథితుడు మున్ను పొల్కురికి పల్కె వృషాధిపుపై యధావచః
ప్రథగల భక్తుడన్నమయ పల్కెను ధూర్జటి ముఖ్యులౌ కవి
ప్రథములు పల్కి రీశతక ఫక్కింగృతుల్ కృతకృత్యులమ్మహా
బుధజన వంద్యులం దలప బోలెదె ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

చేలములై సమేలమునుజెంది రహించెడు నంచునేమొ ? కా
ర్పూలమదేభ వృత్తములతో శతకంబులు కైవ నత్కవుల్
చాల రచించి, రేనటులు నల్పియు ఉత్పల చంపకంబులం
బూలుగఁజేయఁబూనితిని పూజలు శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

అర్చననీకొనర్తురు మహాశివభక్తులు భక్తి బిల్వ వ
త్రార్చనలొప్ప నేనటుల నర్చన లేఁజెనునరింతు నయ్య ! యీ
కూర్చెడు నూటయెన్నిదివిగో ! కపిత్థల చంపకంబులే
యర్చన గాగ్రహింపుము ! సురార్చిత ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

పాయక చంద్రగుప్త నరపాలతనూభవ నుల్లెపూలతో
జేయగఁబూజలందనివిసెంది వరంబుల నిడ్డ సామి, వే
నీయెడఁజంపకోత్పలము లేర్పడగూర్చెడు నాదు పూజతో
నీయుదువేమి నాకు వరమీశ్వర ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

నిన్ను సహస్ర పద్మముల నేమఁము తోడను బూజసీయుచో
వెన్నుడు వేయియందొకడు వెల్లిగనై నిజనేత్ర పద్మముం
గ్రన్నన దీసి పూజయిడగా సురవైరుల ద్రుంపఁజక్కమీ
వెన్నికచేసి యిచ్చితిగదే ! భక్తి ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

కేశవ పూజితా ! గగన కేశ ! భవన్మహిమల్పచింప వా
ణీకఫణికులేని తగ రేసన నెంత ? మదియ సాహితీ
కౌశల మెంత ? నా కొలది గానక కావ్యయశంబులందగా
నాశలుపొందినాడను మహాప్రభు ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

కమ్మనికై తనిచ్చితివి కారుణికోత్తమ ! నాదు నియ్య దృ
ష్టమ్మున కెంతో పొంగుచును జానుతెనుంగున నీకు వృత్త బం
ధమ్ములుగూర్చి పాడుదును తప్పక నాకొనగూర్పు ముక్తిమా
ర్గమ్ములు కర్మబంధనహరమ్ములు, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

కబ్బము అమ్మియిమ్మియని కైకొనిలేఖని వ్రాసికొంట గా
కొబ్బిడి గాగధానమని యోగమటంచని యెన్నడై ననే
నబ్బెన మేమిచేసితిఁ బరార్థిగ; నీ కవితానుయోగమం
దబ్బగఁజేయు నాకుఁబరమార్థము, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఎన్ని భవంబులెత్తితిన్? ఏ భవమందునఁజేసికొన్న యా
పున్నియమో? నరత్వమును బొందితి నందితి దెస్సబాసలోఁ
బ్రన్ననికైత తెన్నులను పన్నుగ నాకొనగూర్చు దీనన
చ్చిన్నర పైకృతా సుఖవిశేషము, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

బిరుదులు పొందఁగాదు సిరిపెంపు వహింపనదేమిగాదు కై
సరుడయినాడ నికృతులు సల్పుకొనంగనె వద్దవద్దరా
బిరుదు ల పేటికిం దురదపెట్టు ధనంబు మదంబుపెట్టు శ్రీ
పరమపదంబె నిన్నడుగు వాడను శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఈశ : సురేశ ముఖ్యదిగధీశ శిరో మకుటాగ్రరత్న శో
భా శబలికృతాంఘ్రియుగ ! భవ్యమదీయ కవిత్య భావనా
వేశములోన మైమఱచి విశ్వమయు నిన్ను బాడుకొందు నా
యాశయ సిద్ధి గూర్పవె మహాశయ ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

శ్రితజన పారిజాత ! పరిశిష్టము లేమియు నేలనయ్య ! నీ
సుతులొనరించెదం గృతులునుంబొనరించెద నమృతన్నమ
స్కృతులు ఘటించెదం గరుణయింపెనలారెడి చూడ్కిఁజూచి శా
శ్వత పద సిద్ధికిన్ వెరవొనంగవె ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

అండకుఁజేరదీసి అఖిలాండ కరండ పిచండిలంబుగా
నిండిన నీదు రూపమును నేఁగనులారగఁజూడఁజేయవే !
కొండొకడేమి నిన్నడుగఁ గూడదు తీరదనంగఁబోకువే !
ఖండశశాంక మౌళి ! త్రిజగన్నుత ! శ్రీగిరిమల్లికార్జునా !

అదికి నాదియైన పరమాత్మనుగా నిను బేరుకొందు, వే
దాది సమస్త వాఙ్మయ మహాభినుతున్నిను సన్నుతింతు, స్వ
ర్గాది జగత్త్రయీకు నిను నాశ్రయముంబొనరింతు నెంతు బ్ర
హ్మాది సురార్చితున్నిను మహాప్రభు ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఎవ్వడు దృశ్యమానమగు నీ జగమంతకు మూలకారణం
డెవ్వని వల్ల బుట్టి ? మఱి యెవ్వనివల్లను బెంపగున్ ? అయం
బెవ్వనివల్లనాను ? పఠమేశ్వరునాతని నాశ్రయింతు ని
స్సెవ్విధి నన్ను బోచెదవో ? ఈశ్వర ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఓప్రభు ! నీ ప్రభావ కలితోజ్జ్వలమైన మహాజగత్తులో
విప్రశిషన్న మైనయది వేఱగుపింపదు నింగి సేల వి
శ్వప్రచుర ప్రదేశముల బాహిరమందున సంతరంబునన్
నీప్రభయేగదయ్య ! గమనించిన శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఎన్నని నీదు నామముల నెన్నుదు నామము నీది గానిదే
మున్నది ? యేస్వరూపమున నుందువో ? రూపము నీదిగానిదే
మున్నది ? నామరూపములు నుండిన వాడవు లేనివాడవై
యున్న యనాదిమధ్య విలయుండవు శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

నిను మనసార నమ్ముకొని నీ కథలే చెపులారవించుచుదా
మనిశముఁజేతులార నిను నర్చనసేయుచు నీదు దివ్య మూ
ర్తిని గనులారంగనొని తరింతురు జ్ఞానులు యోగులున్ మహా
మును, అటు నాకుఁగూర్పు మహిభూషణ ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

పురహర ! నీ పదంబులకు మ్రొక్కుశిరంబు శిరంబు, నిన్ను సం
స్మరణముసేయుమానసము మానస, మర్చననీకుఁజేయు నా
కరముకరంబు, నిన్బొగడుతై తలు తైతలు, నీదుభక్తితోఁ
బరగెడు జన్మ జన్మ, భవభంజన ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

సాంబ ! మహాఘ భూమిధరశంబ ! భవచ్ఛరణంబులే శర
ణ్యంబులటంచు నమ్మితి, మహాదురితంబులు పూర్వపూర్వ జ
న్మంబుల వెన్నికొండలుగ మానకయున్నవో ? నాకు నీ కృపా
లంబనమిమ్ము వజ్రము తెరల్చెద శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

లింగ ! శివానుషంగ ! అవలేశముగానయినన్ భవత్కృపా
పాంగ రవిచ్ఛవిచ్ఛటలు వర్వగఁజేయుము ! మామకినదు
స్సంగ దురర్థ దుఃఖ తమనంబులు భంగమునొంది నిర్భరా
భంగ సుఖప్రసంగములు వాటిలు, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

రుద్ర ! కృపాసముద్ర ! యెడరుంగలిగించెద రెంతయున్ మహా
పద్యవకారు లాటుగురు పొల్పడి కామముఖాది శాత్రువుల్
భద్రదమైన నీదు పద భక్తికృపాజమనుగ్రహింపు మా
క్షుద్రులఁబట్టి కుత్తుకలుగోయుదు. శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

దేవ ! మహానుభావ : మునిదేవ గణాభినుత ప్రభావ ! నీ
సేవయజ్ఞివనంబుగను జేయుము ! వేరు వరంబు లేమియు
న్న విడలేదటంచనను నీకొలువే యొనఁచుచున్ నుఖ
శ్రీవిభవంబు మోక్షమును జెందుదు శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

నమ్మితి నీదుపాద నలినమ్ము లజస్రము నీదు నామమం
త్రమ్ము జపింతు నీకవితలంబొనరింతును. పూర్వకర్మ బం
ధమ్ములు తెగింపి జన్మరహితమ్మగునట్టి విధమ్మునూపవే !
సమ్మతి శంకరా ! శీతవశంకర ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

వశపథ కింది యావళులు పర్వయధేచ్ఛగ వాజులట్ల తాఁ
జకువిది పాడుబుద్ధి యొకపాటిగ లొంగదు నీదుభక్తినిం
గళగ నొసంగు ! తిక్కయడగంగనుజేయుదు నొక్కటొక్కటిం
జకుపతి ! వాక్పతి ప్రముఖ వందిత ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

అనుమదమున్ భవత్పదము లాత్మను బాయక స్నానపానభో
జనశయనాదులందునను సంస్మరియింపుచు నీదుచింతనం
దన దిన చర్యయేనరు డొనర్చును ? మోక్షకవాట పాటనం
బొనరువఁజాలునాతడు మహాన్నత ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఁగి తరలబ్ధమైన భవదాశ్రయ మొక్కటియున్నజాలుఁ గా
లుని భయమేలయుండు ? మునులోకమెఱుంగ మృకండమౌనినం
దను యమదుర్మదప్రశమనంబొనరించియు రక్షసేయవే !
సనకసనందనాది ముని సన్నత ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

సంజల రేపు మాపులును సంస్కరియించునెవండు ? నీదు మృ
త్యుంజయ నామ మంత్ర మతడొంద డకాలపు మృత్యుభీతి; హృ
త్కంజమునందహర్నిశలు ధ్యానము సేయుదు మానకుండ మృ
త్యుంజయమున్, ఘటింపు శుభమో శివ ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

ఉరుతర జన్మ దుఃఖ బహుళోద్ధతిఁగుందుచు ముక్తిమార్గముల్
దొరకక దేహధారులు నరుల్ దురపిల్లగనెలనయ్య : నీ
చరణములే శరణ్యముగ సన్నుతిచేసిన ముక్తి దక్కుటే
మరిది ? జితా సమాంబక ! త్రియంబక ? శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

వేదములం బఠించినను విశ్వసదస్సునఁబెగ్గి కీర్తి సం
పాదనచేయఁగల్గినను పట్టములంది సమస్త శాస్త్ర వి
ద్యాదయితుండు నాఁ దగినఁదానరుఁడెవ్వడు ముక్తిగాంచెడున్
నీదగు భక్తిలేకల ? మునిస్తుత ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

యజ్ఞ ఫలప్రదుండవగునట్టి నినుఁడెగనాడి దక్షుడ
ట్లజ్ఞత విష్ణుజిష్టుముఖులౌ సురలందఱఁబిల్చి చేయునే
యజ్ఞమ దెట్లుసాగును ? మహామహలే యగుగాక సుంతని
యాజ్ఞకు దప్పి బాగుపడరందును శ్రీగిరిమల్లికార్జునా :

మునుకొని యా హిరణ్యకశిపున్ స్వనఖంబులఁబొట్టజీల్చి యా
తని రుధిరంబుద్రావియును తాలిచి ప్రేపులు లోకభీతి సం
జనకముగాగనార్చునెడ సైంహిక మాహరి ఘోరరూప మీ
వణచితిగాదె ? వీరశరభాకృతి, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

అంబరవీధికింబరచి హంసగుడాచువిరించి, ఘోషి రూ
పంబున ద్రవిష్టకొంచు బలివాసము దాకను బోయివిష్టు, లిం
గుబునకున్ మొదల్చివర గానక పోయిరటండు నాదు భా
వంబున నెట్టులందుకొనువాడనొ ? శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

సంగతియేదో చూతమని జంగముమిండని పేనమూని వే
శ్యాంగనగోరి సింధుకటకాధిపు దివ్వులుజెట్టినావు నీ
సంగతి కాతడుంబ్రియ నొసంగిన నాపతిభక్త చేతిలో
నం గసుగందువై మెఱసినావటె ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

పూలను వేయగా మరుని బూదియొనర్చితి భక్తుడెవ్వడో
రాలను వేయబోచితివి - రాలని పూలనికాదు భక్తియే
మూలము సూచె ! చూఱగొన భూరిభవత్కరుణావిశేషముల్
శ్రీలలనాధిప ప్రముఖసేవిత ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

అడిగిన మాత్రనే గిరిజ కర్ణశరీర మొసంగినావు - భ
క్తుడయిన బాబుడుండు మన గోటకుఁగావలియుండినావు - బో
యడతడు తిన్నడిడ్డ వలలాన్నపు బెంగిలి యారగించి నా
వొటయడ ! నీ కృపార్థిననునోమవె ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

అమృతముకోసమై మునుసురాసుర లబ్ధిని ద్రచ్చు వేళ నం
దమిత భయంకరంబగుచు హాలహలంబు సముద్రవింపి లో
కముల దహించు నాయెడరు గల్గొని నీగళసీమయందు వే
యిముడగజేసికొంటిగదవే శివ ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ధర రభమై రథాశ్వములు తన్నిగమంబులునై రథాంగముల్
 ఖరకరుడున్ సుధాకరుడు గానయి సారథి బ్రహ్మదేవుడై
 హరిశరమై సుమేరువు శరాసనమై వనరాశి తూణమై
 పురములు గాల్చినావుగదె మూడిటి, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

నందిని పందిజేసి యలనాడు కిరాతుడ వాచు బాండురా
 జ్వందనుతో బరిక్షకు పెనంగితి వాతని కౌర్యధైర్యముల్
 డెందము మెప్పు గూర్చగ గడిందిగఁబాకుపతాస్త్రలాభముం
 జెందగజేయవే । శ్రీతివ శీకర । శ్రీగిరి మల్లికార్జునా ।

ఎన్నని నీదులీలలను నెన్నుదురా ప్రభు । కేవలాజ్ఞతా
 చ్చున్న మనస్కుడౌ బరమజ్ఞాల్ముడ జంచలతా స్వభావుడనీ,
 అన్నువతైత నీ మహిమలందిన మట్టుకు బాడుకొందు నా
 ప్రన్నని యక్షరార్చనములంగొను శ్రీగిరి మల్లికార్జునా ।

భూమి జలంబు ని ప్పనిలముం గగనంబును భాస్కరుండునున్
 సోముడు సోమయాజియనఁజొప్పడు నీదగుమూర్తులెన్నిదిన్
 వేమరు జూచుచుండియును వెట్టిగ దేవుడు లేడటంచు నుం
 బామరులాడుచుంట నగుబాటగు శ్రీగిరి మల్లికార్జునా ।

విశ్వవసుంధరాతలము విశ్వనభౌంగణమంతరంబుగా
 ఈశ్వర ! నీవుగాని దొకటేమయియున్నది ? దృశ్యమానమీ
 విశ్వము నీవయోచుగనుపించు టెఱుంగరిదేల ? నాస్తికుల్
 నశ్వర తూన్యవాదు, అవినశ్వర ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

భూతులు భక్త కోటికిడి బూడిద దాల్తువు రత్న భూషణ
 వ్రాతము లాశ్రితాశ్రికిడి పాములుదాల్తువు భర్తహర్మ్యముల్
 ప్రీతిగ గొల్చువారికిడి పెట్టితివాసము కొండమీద - స్వా
 ర్థేతరమ య్య నీదు సుఖమీశ్వర । శ్రీగిరి మల్లికార్జునా ।

ఇందుగ్గుడు చందుగ్గుడంచు నరునెవ్వనినో పొగడంగనేల ? దై
 త్యేంద్రుడో ? హెరదుర్విషణింద్రుడో కాదగువాడు, బ్రహ్మ వి
 ష్ణ్వంద్రనుతున్నినుంబొగడ నీప్పిత సిద్ధులుగల్గుల గల్గువా
 గింద్రియసిద్ధి కల్గుల గృతకృతకృత, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా ।

ముది పరువెత్తి వచ్చెడిని మోసమునెందితి నిన్నినాళ్లు నీ
 పదముల సేవచేసికొన బాల్చుడనైతి శరీర సత్త్వముం
 జెదరెను ధైర్యమేదినది చిత్తము నిల్వదు హా ! భయంబునుం
 గదిరె నితఃపరంబెటుగంగావవె । శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఉడుగని యీషణత్రయము లొక్కొకటే యొకదానిమించి యొ
 క్కడగుచు వెనక్కుందివియగాఁ బరమార్థపుముందు దారికిం
 జెడి యపసానమం దెడరు చేకుటినప్పుడు స్వాస్థ్యమేద నే
 వడుపున దక్కు ముక్తిపదభాగ్యము ? శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

అదనగు ప్రాయశ్చం దినములన్ని యు నూకకవుచ్చివైచి మే
 ని దిటపు తగ్గి పెన్ముదిమిదెక్కిన నీ పదభక్తికిన్ మదిం
 గుదిరిక సేయుటెట్లుగును ? కొంపలు ముట్టికొనంగ నూ యి దీ
 యందలచువాని చందమది వ్యర్థము, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ప్రాయపుండీయముల్ ముసుగు పాడిడ నేమరుపాటునొంది నేఁ
జేయగనైతి నీ కొలువుఁ చెందగనైతిని ముక్తిసాధనో
పాయపు మేలిబాట లిటుపైకొని వచ్చు జరాభరంబు నం
జేయునదేమి ? నన్నెటుల జేసెదా ? శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఆలని చూలటంవనియు నాసలతోబెనవేసికొంచు నా
మేలిమి వంటి ప్రాయమును మిన్నక పుచ్చితి నింతగాని యే
లీలను గన్నలేదు అవలేశము ముక్తికి నార్జితంబు నా
శీల మిటున్నదేకరణిజేసెదా ? శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

రూక్షకృతానుకీలవలె రుద్ర ! భవత్రప్తణవాసుయుక్త పం
చాక్షరి నిర్దహించును మహాగహనంబును బోని పాపముల్
దక్షత నేడుకోటులగు తద్వర మంత్రములందు మిన్న పం
చాక్షరి నాకు నిమ్ము గురువై శివ ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఒకపరి నీదు నామమది యుల్లము నందు స్మరించినంత జే
రుకొనిన పాపరాసులును రూపజిహ్వును దూదికుప్పక
గ్నికణము ముట్టికొన్నటుల సీతగుగర్మలు నిన్స్మరింతునా
గకయిక బన్నకర్మలు పాకారుపు ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

శివయను నీదునామమును చింతనచేసెడు నట్టివారికిన్
శివమయమైన జీవిత విశేషము గల్గనటంద్రు నేనటుల్
శివ శివ యంచు నీస్మరణసేయుదు నెప్పుడు నాకుఁగూర్చుజే
శివమయ సౌఖ్యజీవన విశేషము, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

పొడగరికందు మ్రానిఫలముల్ మరుగుజ్జత డండఁగోరు న
 ద్లెడపక యోగివర్మలు ముసీంద్రులు జ్ఞానులు సత్తపోధనుల్
 పడసెడునట్టి ముక్తిపదభాగ్యము లేనునుగోరుచుండి నే
 వడువున నాకుఁగూర్చగలవాడవొ ? శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

కొండల మీద నెక్కడనొ కూర్చొనినాడవదేమయా వ్రభూ !
 కొండల రాయ డిల్లటము గోరిన యల్లుడవొట కొండపై
 నుండియు జేదుకొందువటె ! యుర్విని భక్తుల, దవ్వుదగ్గరం
 చుండదులెన్ను నిదుక్మపయుఁడిన, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

నా భ్రమగాక యేకరణి నల్లమలల్లమియించి విభ్రమా
 దభ్రమహాభ్రమార్గములు తాకెడు చుక్కల పర్వతాలపై
 శ్రీభ్రమరీసహాయు నినుజేరగఁజాలుదు ? చేదుకో వ్రభూ !
 అభ్రధుని పరిస్ఫుటజటాంచిత ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

దవ్వుల నుండి నీశిఖర దర్శనముం బొనరించు కొన్నచో
 దవ్వులకేగు ఘోరభవతాపములందురు కర్మపాశముల్
 తెవ్వునటందు రెన్నడది దేవ ! ఘటించెదు ! నాదు నేరముల్
 త్రవ్వగబోక జన్మసఫలంబిడు శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

దూరపు టభ్యగశ్రమముతో మెయిచెమ్మట వజ్రుగా, దిద్దు
 జ్ఞారతి భక్తులాత్మముగఁగాకుల నిండిన ధూళితోడనే
 చేరి రసైక్యతాస్థితిని శీర్షము మూర్తిని మోదుకొంద్రటె !
 సారెకు జన్మసార్థకత చాలది శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఎన్నియుగాలుచోయినవో : ఎన్ని చరిత్రలు మారిపోయెనో :
 పన్నుగ నీపట నైపులపుబట్టి మహాత్ములు భక్తులెందఱో
 మున్నుటకేగుదెంచి పదములే స్ఫుశియింపగ ధూళినింపి నా
 రెన్నడు స్పర్శగాత్రుడగు దేనట : శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

నీగుడిగోపురాలుగని నీ ప్రహరీలు ప్రదక్షిణించి యం
 దాగత భక్తులందరిని యాగమతంత్రపు రు ద్రచండికా
 యాగవిశేషములైలిసి యందలి జంగమరాజ్యరంబులం
 దాఁగి కృతార్థుడౌ దెపుడయా ప్రభు ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

అచటి శివాజినిర్మిత మహాభ్రపథ స్ఫురే గోపురంబునున్
 అచటనె కృష్ణదాయలు వెలార్చిన మంటప మందిరంబులన్,
 అచటి యనల్ప శిల్ప మహిమాదు అవన్నియుజూచి యాంధ్రతా
 ప్రచురతకంజలింపగనలాడనె : శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

పెనుపడ తై వధర్మమది విశ్వగురుండగు దేవలుండు కా
 శిని నిట శ్రీగిరి న్మరియుఁజెన్నలరారగ హంపి శోణ శం
 భునగములందు నిల్పెనట మున్నిలఁబీఠములై దీపిం జరి
 త్రనిట ద్విత్వీయమౌచును విరాజిలు శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

వారదె : రేపడాది గురుపంచక మంచువచింతుని నీదు ప్రా
 కార సుదీర్ఘకుడ్య పరికల్పిత శాశ్వత శిల్పమూర్తులన్
 వారినిచూచి భక్తిదయివారగనెట్లు శిరోభివందనా
 వారము నిర్వహించుటకుఁజాలుదు : శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

అటవిని దాటి చింతలను నయ్యటవింబతె - కొండ లెక్కి సం
కటములపేరి కొండలటుగా - నదులీది భవాబ్ధియుట్ల - చీ
కటిదిగులేదగా నడిమి కంటి వెలుంగయి వెల్లు నిన్ను జూ
చు టెపుడో : నాకు, ఖండపరకూ : శివ ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

పేమన పెజ్జిపుచ్చలను వేయగ బంగరు పండెనంట వా
డే మఱి వంగనారిడగనేయవి లింగములయ్యెనంట నా
కా మహిమల్ వినంగ బులకాంకురముల్ జనియించుమేన, నా
పేమనగాథ లచ్చటివి వింతలు శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

కాశిని గాళహస్తి శివకంచిని శ్రీగిరి నిట్టు తెల్లది
స్థైర్యములందు బర్హికొను తేజముతో వెలుగొందు నిన్ను వి
శ్వేశ : భవాబ్ధిని స్తరణమేర్పడగా దరిసించు భాగ్యముల్
లేశము నాకుఁగల్గినదరింతును శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

త్రేతను నీదు పూజలొనరించెను రాముడు ద్వాపరమ్మునం
బ్రీతిగఁబాండవేయులొనరించిరి పూజ యుగాంతరాల వి
భాతి దిగంత విస్తృతమునైన మహామహిమాఘ్యుడీవు ని
న్నాతత భక్తిఁగొల్పి భవమాటును, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

కర్వతలింగ మీవగుంచుబాటిలి చంద్రవతీ కృతంబునం
బర్హిన మల్లికార్జునలు పొందురపర్వముతోడ నైతి పో
కర్హిని మల్లికార్జునుడ పుజ్జులుడొచు యుగాల నుండియున్
పర్వజగాల నేలుకొను సామివి : శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

అట బలిసన్నమే యదిగనై పృపహించెడు గంగయందు ని
 ప్పటికిని జంగుస్త నరపాలుడు తాఁబడియుండి యున్నవా
 డటగదె ! పచ్చబండయయి, యయ్యది కన్గొని యందుగ్రుంకులా
 డుటలిక నాకుఁ గూర్తువెపుడో పృభు ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

పృవిమల భారతావనిని బర్వికొనన్ మహిమల్ పృభావ వై
 భవములు జ్యోతిరంగములు ద్వాదశ లింగములొప్పు, నందు రె
 డవదిగ దిగ్విశాగత జనావళికిన్ భవతారకం బొన
 ర్పవెలయు నీదు మూర్తిని దలంచెద, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

సత్త్వరజస్తమస్సులను సర్వము కూరుచుపెంచు తుగ్గించు నా
 తత్త్వము నీవు గాఁదలతు తాత్త్వికవేత్తలు భవ్యసాహితీ
 తత్త్వవిదుల్ యధార్థతకు దగ్గరయైన పథంబువట్టి య
 స్తైత్వముతోడ నిన్ను దరిసెంతురు శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

నాదు మనం బదొక్క విపినంబుగనున్నది స్వైరవృత్తి గా
 మాదులు క్షారనత్వములెయ్యు విహారమొనర్చుచున్ భయో
 త్పాదన మావరించెడిని వానిని దుస్మము నీదు వేటలో
 అదికిరాతుడివాకడ వొగద ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

వడిగల గుఱ్ఱంముంబలెను పర్విడు చుండునుప్రాయ. మెప్పుడే
 యెడల నొ ? కాలఘోర భుజగేంద్రము కాటిడవేచియుండు, నీ
 యెడరుగ్రహించి తా మనుజుడెవ్వడు ? నీచరణాశ్రయం డగు
 బడయునతండు నీవలనబ్రావును శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

పాయని మాయనఁసృతినిబడ్డ నరుల్ విడుపాటులేక మో
హాయతులై కళత్ర తనయాత్తమతింజరియింతుగాని ని
న్నెయొక కొంచెమేని మదిసెంచి భజించిన దీటు నంత్యమం
దా యమ ధర్మరాజు భయమంతయు శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ఓడని శత్రుష్కముల నూడని కర్మల బంధనంబులన్
వీడని యైహికభ్రమల వేయొనగూడని యింద్రి యాకులం
గూడని దారులందుఁబడి కుందునెగాని నరుఁడొకింతయున్
వేడడు నిన్ను ముక్తినిడవే ! యని, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

అమృతము మాని చేదుదిననైనటు నిన్ విడనాడి ఝద్రదై
వతముల గొల్పినేమిటికి ? పాయకనమ్మిన నీదు పాదవ
ద్మములనె నమ్మగావలయు మానక నమ్మిన వారికీవ మో
క్షమిడిన నీయగావలయుగా ! శివ శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

పత్రమొ ? పుష్పమో ? ఫలము ? పాయని భక్తిని నీకొసంగినం
బాతుని జేసి నీదయకు వానికొసంగెదవో పృథ్వా ! యిహా
ముత్రము లింతభక్తి సులభున్నిను గాదని ఝద్రదేవతా
స్తోత్రము లేల ? చేయుమనుజుండిల శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

మూఁటినిరోసి యాజమిలి మూఁడిటినిం గడిగండకోసి ము
మ్మాఁటినిమూసి మూఁడిటికి మూలమునై వెలుగొందునిన్నిలం
బాటిలఁజూచి యోగిజనవర్యులు కర్మలు కాల ముక్తికిం
బాటలువేసికొందుగ భవభంజన ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

కర్మము జన్మకుంగొలికికాగఁ బునఃపునరుద్భవోగ్ర దుః
ఖోర్మిపరంపరావృథల నొందుచు గుందును దేహియెప్పుడున్
కర్మ విముక్తి ముక్తియగుఁ గర్మల గాల్చుగ నీదు భక్తినిన్
మర్మవిదుల్ గ్రహించెదరు మానక శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

నింగిని చుక్కలిన్నని గణించి వచింపగఁబూనినట్లు, ల
ద్ధింగొలపాతఁగొల్పినటు విశ్వధరిత్రిని రేఖలెన్ని చె
ప్పంగ గడంగినట్లు లిలవాక్కుల కూహలకందనట్టి నీ
సంగతెఱింగి చెప్పుటకుఁజాలును శ్రీగిరి మల్లికార్జునా ?

నరులనునమ్మి యింతచెడి నాడనటంచనుకోగనేల ! యీ
శ్వరు నిను నమ్మినంజెడిన వాడును ధర్మమునమ్మిచెడ్డ వా
డరుగుదుగదయ్య ! నీ వాకడవాశ్రితకోటిని నింగివచ్చి మీ
చొరిగిన చేయియడ్డమిడి యొమెదు, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

నీవు వినాశరణ్యమిక నిక్కముగా నితరంబులేదు న
న్నేవిధిగానొనర్చినను నీవయొనర్చుము ! నిన్నునమ్మి నీ
సేవలు సేయువారెవరుఁ జెడ్డది లేదని విందునో జగ
జ్జీవన కారణ ! శ్రితవశీకర ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

నిన్నుమదీయభావమున నిచ్చలుభావన చేయుచు టి నో
పన్నగ రాజభూషణ ! ప్రపన్నుడనంటి శరణ్యమంటి న
చ్చిన్న భవవృథా వృథితచిత్తుని బ్రోవగఁజూడుమంటి నా
విన్నప మాలకింప గదవేప్రభు ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

చేతఁగలంబువట్టి కృతినెప్పఁగడఁగెడు నాకుఁగూర్చవే
ఆతతభావనాఝరి మహాభృధునీ సద్భవంబుగాగ నా
క్షైతలుతెల్లుకారదకుఁగాన్కలుగాగ నొసంగి కొంచు నీ
ప్రీతికిఁబాతుడైనగుదు పెంపుగ శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

నీ కొఱకేను సత్కృతులు నిత్యము గూర్చెద చంపకోత్పల
శ్రీకమనీయ మాలలివి సిద్ధముసేసితి నూటయొన్నిదిన్
నా కవితాసమర్చకు మనంబున నేమియొసంగ నెంతవో
మాకిడవే యవారిగను మత్త్రుభు : శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

నీ కృపకంటె నేది వరణీయమురా శివ : జన్మదుఃఖ దూ
రికరణైక మార్గమొనరింపుము : నీకొనరించు కావ్య సే
వాకలనంబిదెల్లఁ బరిపక్వము నొందగఁ గందు మోక్షల
క్ష్మీక సుఖై కభాగ్య సువిశేషము శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

నీకు నమస్కరింతు - కృపనిండిన చూపులఁజూచి లోకముల్
సాకుము : సంపదల్గురిసి సొగగజేయుము : విశ్వమంగళా
నీకము, వీగజేయుము : వినిర్భర లోక తమ స్వమూహ మో
లోకభుభంకరా : నిటలలోచన : శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

అందును నిందు బోనిడక యాత్మను జ్ఞానులు చూచునొక్క నీ
యందున నిల్చి కోటి కమలాప్తుల దీప్తులు కందళి చు నీ
సుందర దివ్యరూపమును జూతురు లోపలి చూపులందు నా
కుందగు జూపు : పాత్రతను గూరిచి శ్రీగిరి మల్లికార్జునా :

భమరికిగూర్చినాడ మధురంబుగఁబాడుకొనంగ వృత్తం
 ధములుగ మత్తకోకిలలు నవ్వముగా శతకలలు గూర్చి - ఆ
 యమకవి నీకునెయివి సమర్పణముం బొనరించుచుంటి జ
 న్నము సఫలంబు నొందగ నొనర్చుము : శ్రీగిరి మల్లికార్జునా

ఒకరికి మత్తకోకిలలు - ఒక్కరి కుత్సల చంపకమ్ము లి
 ట్లాకరికి నిచ్చి యీకొకరికి కుండగరాదని కూర్చినాడ మీ
 రాకరిని మించి యొక్కరుగనోముచు నేనడు గంగనేలనో ?
 సకల మొసంగరే ! ముదమెసంగగ శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

దేవల వంశసంభవుడు దేవలుడే యగు దాసుమయ్య పా
 గావయించి నీకునిడగా నిజరూపము సూపి యక్షయ
 శ్రీభవంబులిచ్చితివి చేరినినున్ దరిసింపవచ్చు భ
 క్తవతి కన్నదానమిడనాతడు, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

దేవల వంశసంభవుడ దీనివయించితి దేవ దాసు పా
 గా వలె నచ్చులల్లులను కమ్ముగానిడి పద్మ పేకలన్
 దేవ : త్వదంకితంబిది కృతింగొను మీయది సాహితీ ప్రతి
 ప్లా విధిగా మదర్పితము జానగు శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

అల నెలరాజురేక సిగ యందున బూవుగనుంచి పెన్నుడిన్
 మలచినయట్టి కెంజడల మాటున గంగను డాచి, నెమ్మొయిన్
 వలిమలరాచపట్టి సగపాలయి యుండగ నాకు దోపవే !
 చెలువుగ నందినెక్కి శశిశేఖర : శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

వరమ తొసంగవే ! తెలుగువారికి వాణికి మాన్యతా పుర
స్కరములు సంఘటింపవే ! ప్రజలేరుజలేది సుఖింపగా సుధల్
గురియవే ! క్షేత్ర లక్ష్మి కొనగూర్చవే ! పచ్చని చీరసాలు లే
బరములు తూలగా సిరులువ్రాలగ శ్రీగిరి మల్లకార్జునా !

స్రామకిరీట ! తన్మయత సొక్కుచు నాకవిత్వావిపంచిపై
సీమహిమాదులగ్గుజిచి నేర్చినవట్టురచించి చృత్తము
ల్లా మెయిపుల్కరింత తెసగంగను బాడితిఁజీత్త గింపవే :
నామ్మదు కావ్యబంధకలనా విధి, శ్రీగిరి మల్లకార్జునా !

వృణులను బోని పద్యములు మాలగగుచ్చితి నూటయెన్నిదిన్
ఫణులగు నాకు హారములు పద్యము లేలరయంచుఁబల్కె కా
ఫణుల ఫణామణి ఘృణుల ప్రక్కన నీయవి వింతకాంతులం
గణనకునెక్క జానగునుకైకొను ! శ్రీగిరి మల్లకార్జునా !

శ్లేషవిభూష ! నీదగువిశేషకృపా ప్రసరంబుచేతనే
భాషలదేవి నాకు వశపడ్డది తెల్లన కిన్నిచేసితిన్
భూషలుగాగ మత్కృతులు భూషగనీకిది యిచ్చినాడ నా
దోషములెన్నబోక కొను ధూర్జటి ! శ్రీగిరి మల్లకార్జునా !

ఖిలరిపు భంజనా ! సమధికంబగు భక్తిని మున్నునీకు భ
క్తులు కవలెండఱో ? కృతులు గూడిచియుందురు వానినిపు కా
న్కలుగగ్రహించియుందు విది నా చిటుకాన్కగ స్వీకరించి మి
క్కిలి గలిగింపు కావ్యపరకీర్తులుశ్రీగిరి మల్లకార్జునా !

రవిశశితారకంబుగను రమ్యమదీయ కృతప్రబంధ మీ
కవితను నీకు నంకితముగా నొనరించితి దీని నిల్పు కొ
మ్మవనిని కైవత త్వమెసలారెడు దానిని శాశ్వతంబుగా
శివకవి సమ్మతంబగుచు జెల్లును, శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

కృతియివి సప్తసంతతులంగీర్తికినాకృతి దిద్దునట్టి దై
క్షితిపయి నక్షతంబగుచుజెన్నలరాతు - క్షరంబుగాని దు
న్నతముగ నక్షరంబయి తనర్చుట - అక్షరబద్ధమీకృతిం
గృతమతి నౌచుంగాంతుంగృతకృత్యత శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

ప్రపమెటుగన్ జవంబెటుగ ధ్యానమెటుంగ నెటుంగమౌనమున్
విపులత మీర యోగముల బీగమెటుంగ గవిత్వమొక్కటే
యిపుడిటులేనెఱింగినది యీ కవితాసముపాసనంబులో
నెపుడును నాదుపూజయిది యే వ్రభు ! శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

మునుసనకాదులైన మునిముఖ్యులు చూపులుగాని చూపులం
దనియగఁజూతురే పరమత త్వము నప్పరత త్వమైన నీ
కు నిదె యొసంగుచుండిని త్రికూటము నందెసకొల్పి జోతినం
బని పడి నీకుగూరిచి నివాళిని శ్రీగిరి మల్లికార్జునా !

